GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 189. Sâmbătă, 23 Augustŭ (4 Septemvre). 1886.

Brașovŭ, 22 Augustŭ 1886.

Este o aparițiune îmbucurătóre pentru toțĭ câțĭ luptă aḑĭ sub stégurile egalei îndreptățirĭ naționale în monarchia austro-ungară, că cabinetulŭ Taaffe din Austria, care și-a înscrisŭ în programa sa împăcarea naționalitățilorŭ, se ține la putere în mânia tuturorŭ intrigelorŭ ce le țesŭ neîntreruptŭ partidele suprematiste-dualiste de amêndouĕ părțile.

Adevĕratŭ că în timpulŭ din urmă s'au încordatŭ multŭ relațiunile dintre diferitele grupurĭ ale maiorității parlamentului austriacŭ și dintre ministeriulŭ Taaffe. Cehii mai vêrtosŭ nu suntŭ mulțumițĭ cu mersulŭ lucrurilorŭ, deórece guvernulŭ se arată puținŭ înclinatŭ de a satisface pretensiunilorŭ lorŭ față cu noulŭ pactŭ, ce se va încheia cu Ungaria, și față cu alte cestiunĭ importante. Dér fiă încordate séu nu relațiunile dintre elementele maiorității și guvernŭ, acesta stă tare prin încrederea ce-o are monarchulŭ în comitele Taaffe, șefulŭ cabinetului, cu care a copilăritŭ împreună.

Numai așa se póte esplica, că guvernulŭ actualŭ din Viena stă neclintitŭ în posițiunea ce a ocupat'o dela începutŭ cu tóte că multe s'au petrecutŭ și se petrecŭ în imperiu și în sînulŭ maiorității, ce denotă o mare nemulțumire cu atitudinea sa prea puținŭ pronunțată. Cabinetulŭ Taaffe ar voì se-i împace pe toțĭ, dér în esecutarea programului sĕu își impune marĭ reserve și economisesce fórte multŭ cu concesiunile. Cu alte cuvinte vrea sĕ le dea la toțĭ câte ceva, pe nicĭ unulŭ însĕ nu se gândesce alŭ mulțumi completŭ, póte pentrucă se teme sĕ nu-șĭ pérdă echilibrulŭ.

Cu atâtŭ mai multŭ își perdŭ echilibrulŭ diferitele grupurĭ politice, carĭ țintescŭ la realisarea deosebitelorŭ lorŭ programe naționale. Când din causa neînțelegerilorŭ ce le nasce acéstă împrejurare în sînulŭ maiorității se ivescŭ conflicte cu guvernulŭ, comitele Taaffe le încungiură prin aceea, că ignoréză faptulŭ și merge înainte după cea mai bună a sa judecată, declarândŭ că stă peste partide și că are în vedere numai interesele imperiului și ale dinastiei.

In acéstă pornire cabinetulŭ Taaffe nu se ține strînsŭ nicĭ de esigențele constituționale și fiindcă așa convine mai bine politicei sale se întregesce chiar prin membrii carĭ nu facŭ parte din maioritate. Astfelŭ au fostŭ chiamățĭ în ministerŭ bărbațĭ ca Gautsch și Bacquehem carĭ n'aveau nicĭ o colóre pronunțată politică.

Nu trebue sĕ ne prindă mirarea décă în asemenĭ împrejurărĭ ministeriulŭ Taaffe și-a auḑitŭ chiar și imputarea, că ar avé pofte absolutistice, și décă în tabĕra Cehilorŭ se aude plângerea că cestiunea boemă încă nicĭ astăḑĭ nu este resolvată.

Pentru ca sĕ se pótă resolva acésta cestiune Cehii pretindŭ nu mai puținŭ decâtŭ recunóscerea dreptului publicŭ alŭ Boemiei printr'unŭ pactŭ formalŭ și încoronarea monarchului ca rege alŭ Boemiei. Comitele Taaffe însĕ nu se arată deocamdată nicĭdecum dispusŭ a satisface acestei pretensiunĭ, elŭ speréză că o va puté duce și în viitorŭ cu sistemulŭ de până acumŭ, ce se baséză pe tăria guvernului și pe slăbiciunea partidelorŭ, din causa neînțelegerei și a desbinărei din sînulŭ lorŭ.

De când cu detronarea prințului Alexandru s'a mai adausŭ la neînțelegerile asupra politicei interióre și o mare deosebire de idei în privința politicei esterióre. Precum scimŭ, foile cehice s'au pronunțatŭ în contra prințului Alexandru și au salutatŭ cu bucuriă presupusulŭ triumfŭ alŭ Rusiei. Din causa acestei accentuărĭ deosebite a „politicei slave“ Polonii și conservativii catolicĭ, carĭ facŭ parte împreună cu Cehii din maioritate, s'au supĕratŭ pe Cehĭ și le-au făcutŭ aspre obiecțiunĭ.

Organulŭ clubului cehicŭ „Politik“ rĕspunde la atacurile memorate, arĕtândŭ că din purtarea ómenilorŭ de greutate cehĭ s'a vĕḑutŭ, că Cehii nu voiescŭ ca politica esterióră a monarchiei sĕ fiă influințată de părerĭ naționale unilaterale și că niciodată nu se vorŭ învoi a provoca conflicte cu Germania, dér décă ei stiméză și cruță sentimente străine, atuncĭ potŭ pretinde și pentru propriele lorŭ sentimente órecare respectare și convicțiunea Cehilorŭ că unŭ conflictŭ cu Rusia ar fi o catastrofă pentru monarchia nóstră nu póte fi o piedecă pentru ei de a trăi în amiciţiă cu Polonii.

In curêndŭ se va vedé ce valoréză amiciția unora și a altora și până unde va merge bunăvoința cabinetului Taaffe de a mulțămi naționalitățile din imperiu.

Evenimentele din Bulgaria.

Cetimŭ în „Voința Națională“:

— O persónă démnă de încredere îmĭ comunică, că mai mulțĭ notabilĭ din Tĕrnova ar fi sfătuitŭ pe principe sĕ proclame neatêrnarea, regalitatea în Bulgaria, ca o dréptă rĕsplată pentru neajunsurile suferite în timpii din urmă. O propunere analogă s'a făcutŭ principelui la Șistov.

Din Darmstadt se telegrafiază că principele Alecsandru de Hessa ar fi declaratŭ unui militarŭ superiorŭ următórele: »Legea firei și chibzuirea calmă ar trebui sĕ îndemne pe fiulŭ meu ca sĕ nu se întórcă în Bulgaria, dér onórea și datoria sa ca principe și soldatŭ îlŭ facŭ de a nu se spăria de nicĭ unŭ periculŭ ce-lŭ póte aștepta în Bulgaria și chiar viéța trebue sĕ și-o pue în jocŭ pentru împlinirea datoriei sale. Eu considerŭ pe fiulŭ meu ca pe unŭ omŭ perdutŭ, décă se va întórce în Bulgaria și cu tóte acestea, îlŭ consiliezŭ ca sĕ mérgă acolo unde îlŭ chemă datoria.“

Cetimŭ în »Românulŭ:‘

— In privința lui Mancof, aflămŭ că a fostŭ reținutŭ la poliţiă. Acestŭ tristŭ personagiu, care a jucatŭ unŭ rolŭ în mișcarea dela Sofia, vorbesce bine limba română. Fiindŭ întrebatŭ, décă a locuitŭ vre-odată în România, a rĕspunsŭ că a statŭ multŭ timpŭ în Basarabia și că se numesce Mincu. Bănuelĭ fiindŭ asupra sa, elŭ a fostŭ reținutŭ până se vorŭ lua informațiunĭ. Cercetându-se dosarele poliției și a parchetului s'a găsitŭ, că unŭ óre-care Mancof, fostŭ casierŭ în Bolgradŭ ar fi fugitŭ cu banii din casă, pentru care lucru a fostŭ osânditŭ la 5 anĭ închisóre. Semnalmentele acelei persóne corĕspundêndŭ cu ale Bulgarului în cestiune, ii s'au arĕtatŭ actele. Elŭ a stăruitŭ a spune, că nu este Mancof, ci că se numesce Mincu. Cerêndŭ voiă a scrie soției sale, ii s'a datŭ și s'a observatŭ că a semnatŭ scrisórea Mincu. Punêndu-se în libertate a trimisŭ o telegramă soției sale, spre a o sfătui sĕ nu mai mérgă la Plevna, după cum se înțelesese cu dênsulŭ. Din nebăgare de sémă, sĕu credêndŭ că telegrama sa nu va fi vĕḑută de poliţiă a semnat'o: Mancof. Pe dată unŭ agentŭ alŭ poliției a mersŭ la dênsulŭ și i-a arĕtatŭ telegrama. A încercatŭ a mai nega, spuindŭ că din greșélă a semnatŭ astfelŭ. Apĕrarea sa părêndŭ puținŭ întemeiată elŭ a fostŭ arestatŭ.

— Se pretinde că soldații, carĭ au luatŭ parte la rĕsturnarea principelui Bulgariei au mărturisitŭ că au primitŭ fiăcare 20 de ruble. Li se mai spusese, că principele voesce sĕ vêndă Bulgaria Turcilorŭ.

— Diarele provinciale din Italia suntŭ fórte pricepute în espunerea și aprecierea evenimentelorŭ bulgare. Luămŭ după »Il Fanfulla“ din Roma ceea ce ḑice unŭ ḑiarŭ din Bologna numitŭ „Il Resto del Carlino“. Mai ânteiu titlulŭ articolului, care se întinde pe trei colóne este următorulŭ: Evenimentele din Bucurescĭ. Citămŭ numai conclusiunea articulului pe care o da și „Il Fanfulla:“

„De aceea, starea actuală de lucrurĭ nu va putea dura multŭ, și pe când Turcia, pricepêndŭ șiretenia, va pune în vedere drepturile sale asupra Bulgariei și României, guvernulŭ provisoriu din Bucurescĭ va fi constrînsŭ a se supune lui sic jubeo alŭ vre-unei puterĭ marĭ. Cu căderea lui Alexandru, autoritatea Porței în cele douĕ Rumelii va fi înlocuită chiar pe față de autoritatea Rusiei.‘

Mărturisimŭ că până și ḑiariștii francesĭ nu au ajunsŭ cu tăria lorŭ geografică la potriva confrațilorŭ nostrii din Bologna. Aferimŭ geografiă!

»Epoca« află, că guvernulŭ bulgarŭ ar fi cerutŭ celui rusescŭ rechemarea d-lui Bogdanoff, loctiitorulŭ diplomaticŭ alŭ agenției rusescĭ la Sofia, care ar fi luatŭ parte la mișcarea contra prințului.

„Voința Națională“ afirmă, că autoritățile bulgare au cerutŭ celorŭ românescĭ dela Bechetŭ sĕ le estradeze câțiva refugiațĭ Bulgarĭ, carĭ au scăpatŭ în România.

Regele Milanŭ alŭ Serbiei a adresatŭ principelui Alexandru următórea telegramă: »Cu o viă oróre am aflatŭ vestea complotului urzitŭ contra ta la Sofia de o mână de conspiratorĭ, pe carĭ tu-i umpluseșĭ de bunătățĭ; cu o viă satisfacțiă însĕ am aflatŭ vestea întórcerei tale în mijloculŭ poporului și a armatei ce țĭ-a rĕmasŭ credinciósă. Fiă ca credința și devotamentulŭ lorŭ sĕ te mângăe de amarulŭ ce a trebuitŭ sĕ'țĭ causeze evenimentele din Sofia.«

Pressa și evenimentele bulgare.

»Nordd. Allg. Zeitung«, organulŭ lui Bismarck, care până astăḑĭ a observatŭ cea mai mare tăcere asupra evenimentelorŭ din Bulgaria, a începutŭ a vorbi și într'unŭ articulŭ de fondŭ combate pe »Germania“ și pe »Freisinnige Zeitung« din Berlinŭ, care luase în apĕrare pe principele Alexandru. Étă ce ḑice organulŭ cancelarului germanŭ:

O parte din pressa germană se îndeletnicesce în modŭ pasionatŭ a lua partea principelui Alexandru și se încércă de a câștiga opiniunea publică în favórea lui. In acestŭ scopŭ se afirmă, că susceptibilitățile poporului germanŭ ar fi în partea principelui alungatŭ, că prin detronarea lui interesele germane ar fi fostŭ atinse și că prin acea detronare Rușii ar fi lovitŭ cu pumnulŭ în față pe Germanĭ, și alte multe de acestea. Décă Sêrbii șĭ-ar fi alungatŭ pe regele lorŭ, atuncĭ, după convingerea nóstră, pressa, care astăḑĭ pledéză prin cuvinte atâtŭ de sforăitóre pentru principele Alexandru, n'ar fi rostitŭ nicĭ unŭ cuvêntŭ de simpatiă. Detronarea regelui Milanŭ ar fi lăsatŭ rece pe „Germania“, „Freisennige Zeitung«, „Berliner Tageblatt“ și pe amicii și soții lorŭ, cu tóte că unŭ asemenea evenimentŭ ar fi avutŭ o importanță pentru Germania, pentrucă lovea mai multŭ pe Austria, pe când evenimentele din Bulgaria, după cum amŭ mai ḑisŭ odată, nu atingŭ de locŭ interesele nóstre.

De unde provine dér acéstă spontaneă și pasionată agitațiune pentru principele Alexandru? ‚Se simtŭ óre domnii Eugen Richter și Windhorst datorĭ de a interveni pentru manținerea tratatelorŭ esistente? Atuncĭ nu înțelegemŭ pentru ce ei acum unŭ anŭ, când a isbucnitŭ revoluțiunea rumeliotă, n'au intervenitŭ pentru manținerea tratatului? Ore numai admirațiunea pentru persóna principelui Alexandru, sĕ fiă motivulŭ care însuflețesce liga ultramontană-liberală la producțiunĭ ḑiaristice de asemenea natură? Abia putemŭ sĕ credemŭ. Chiarŭ și acești domnĭ ar trebui sĕ aibă mai multă pricepere politică, ca judecata lorŭ politică sĕ nu o întemeieze pe simpatii personale. Domnulŭ Windhorst și d-nulŭ Richter nu vorŭ putea ca sĕ nu recunóscă, că nicĭ unŭ bărbatŭ de statŭ germanŭ n'are dreptulŭ de a sacrifica relațiunile nóstre amicale cu Rusia în favórea vre-unui principe alŭ Bulgariei, chiarŭ când acesta ar fi unŭ ângerŭ în formă de omŭ.«

Tótă campania pressei în acéstă cestiune e cu atâtŭ mai neînțelésă, cu câtŭ aceia carĭ o conducŭ suntŭ destulŭ de luminațĭ asupra împrejurărei, că prin apĕrarea lorŭ potŭ sĕ facă rĕu causei principelui. Décă „Germania« și „Freisinnige Zeitung« iau sub a lorŭ protecțiune pe principele Alecsandru, apoi numai îlŭ compromitŭ pe acesta în ochiĭ orĭ-cărui guvernŭ germanŭ; căcĭ vorba ceea: spune-mĭ cu cine te însoțescĭ, ca sĕ-țĭ spunŭ cine escĭ și astfelŭ orĭ care bine simțitorŭ germanŭ din o asemenea protecțiune ar trage conclusiunea că în persona acestui principe sĕ găsesce ceva amenințătorŭ pentru Germania. De aceea décă d-lŭ Richter și Windhorst vorŭ sĕ fie folositorĭ causei Battenbergilorŭ, ar trebui sĕ tacă. In totŭ casulŭ nu e numai în interesulŭ Battenbergilorŭ, ci și în alŭ lorŭ propriu ca sĕ se abție dela asemenea afirmărĭ smintite, cum este aceea că Rușii au

plesnitŭ cu pumnulŭ în faţă pe Germanĭ. Nu noi, ci Rusia a făcutŭ pe Alexandru de Battenberg principe alŭ Bulgariei, şi décă detronarea lui ar fi o lovitură de pumnŭ, apoi ea ar fi îndreptată în contra Rusiei. Nu mai voimŭ sĕ urmămŭ cu cercetarea motivelorŭ ce îndémnă pe ultramontanĭ şi liberalii germanĭ a stărui în acéstă a lorŭ atitudine.

Unŭ lucru însĕ trebue sĕ-lŭ constatămŭ, că acestŭ fenomenŭ e neînţelesŭ de ómenii carĭ au câtuşĭ de puţină judecată politică; elŭ ne aduce aminte de acelŭ entusiasmŭ alŭ Polonilorŭ, care sĕ petrecea acum 50 de anĭ în Germania.

Mai tóte ḍiarele englese îşĭ esprimă mulţumirea asupra hotărîrei principelui Alexandru de a se întórce în Bulgaria, dér ele nu'şĭ potŭ tăinui îngrijirile, că acéstă întórcere póte sĕ dea nascere la complicaţiunĭ seriose.

„Morning Post« crede, că complicaţiunile ar scădea în modŭ esenţialŭ, décă Anglia, Germania, Austria şi Italia ar striga Rusiei: Josŭ mânile! Pacea şi siguritatea Europei reclamă începerea fără amânare a unei acţiunĭ ca sĕ se pună capĕtŭ altorŭ violărĭ ale tratatului şi ca sĕ impedice Rusia dela ocuparea Constantinopolului. O atitudine hotărîtă a marilorŭ puterĭ ar da unŭ asemenea resultatŭ fără de a se face unŭ apelŭ la arme. Décă Rusia nu va renunţa la atitudinea ei agresivă, trebue adusă câtŭ mai curêndŭ la calea adevĕrului. Europa centrală e sătulă de o situaţiune, care face sĕ stagneze comerciulŭ, care impune înarmărĭ uriaşe, care ţine pe tótă lumea în spaimă şi nesiguritate asupra viitorului:

„Daily News“ ḍice: Prin întórcerea principelui Alexandru în Bulgaria, Europa s'a depărtatŭ la o distanţă mĕsurată de resbelŭ.

»Times‘ presupune, că principele Alexandru s'a întorsŭ în Bulgaria la sfatulŭ cabinetului englesŭ comunicatŭ prin d. White, ambasadorulŭ Angliei în Bucurescĭ. Acelaşĭ ḍiarŭ crede că Ţarulŭ şi consilierii sĕi deocamdată vorŭ racunósce faptele împlinite.

SCIRILE ḌILEI.

»Post« desminte scirea dată de „Gazeta de Colonia« despre mobilisarea armatei turcescĭ. Faptulŭ unorŭ negociărĭ pentru o alianţă defensivă între Bulgaria, Serbia şi România se confirmă de ştirile venite din diferite părţĭ, dér e îndoială asupra rĕuşitei planului.

—x—

Sub titlulŭ »România intolerantă« scrie o codiţă »patriotică' că judecătoria din Bucurescĭ a condamnatŭ reuniunea maghiară de acolo la 100 francĭ amendă, din căusă că a avutŭ „ne mai pomenita cutezanţă“ de a scrie pe edificiulŭ sĕu centralŭ, ce şi-l'a rădicatŭ mai dĕunĕḍile, cuvintele: „Bukaresti magyar egylet.« — Aci séu e vorba de o nouă calumniă, în interesulŭ maghiarisării, séu de cea mai cumplită ignoranţă. Şi étă pentru ce: Comuna Bucurescĭ, ca sĕ desveţe pe Românĭ d'a-şĭ mai atérna de-asupra prăvălielorŭ şi localurilorŭ de afacerĭ firme în altă limbă, -- precum cea francesă, — decâtŭ în cea română, a impusŭ o taxă de 100 frncĭ celui ce voiesce se aibă firma in limba străină. Unde e, jupâne dela codiţă, »intoleranţa,“ când acea mĕsură lovesce deopotrivă pe toţĭ, fără deosebire de naţionalitate, şi e luată tocmai în contra Românilorŭ?

—x—

Ministrulŭ Trefortŭ s'a întorsŭ din călĕtoria sa din străinătate. Cine scie ce marfă »patriotică« a mai fabricatŭ p'acolo în contra „nepatrioticelorŭ‘ naţionalităţĭ.

—x—

Judecătoria cercuală din Perlass, în fostele graniţa miltare, a ordonatŭ, ca dela 1 Septemvre în afacerĭ civile, criminale şi catastrale numai acte compuse în limba ungurescă sĕ se primescă. Escepţiune se face numai în arătărĭ criminale urgente şi importante şi pentru acei advocaţĭ, carĭ suntŭ împuterniciţĭ de ministerulŭ justiţiei a se folosi inaintea judecătoriilorŭ de limba germană. — Şi »patrioţii« au sĕ jure, că acesta nu e maghiarisare!

—x—

Părintele Ieroteiu Beleşiu, protosincelŭ vicarŭ episcopescŭ şi preşedinte alŭ consistoriului din Oradea Mare, a fostŭ hirotesitŭ de Arhimandritŭ de către Présfinţitulŭ părinte Episcopŭ Ioanŭ Meţianŭ. Felicitămŭ din inimă pe noulŭ Archimandritŭ de acéstă înaintare binemeritată!

—x—

Astă séră se va da în sala hotelului „Union“ a doua producţiune teatrală de d-nii D. Ionescu şi S. Mavrodinŭ. Producţiunea de a séră mărturisimŭ că a fostŭ fórte variată şi publiculŭ a avutŭ o plăcută séră de distracţiune. Aplause numeróse au seceratŭ amêndoi artiştii şi cu deosebire d-lŭ Ionescu, care a fost silitŭ sĕ repeteze cele mai multe bucăţĭ.

—x—

O comisiune româno-rusă, compusă din guvernatorulŭ Basarabiei şi mai mulţĭ delegaţĭ românĭ, se va întruni peste puţinŭ, spre a se înţelege asupra mĕsurilorŭ celorŭ mai eficace pentru stîrpirea lăcustelorŭ.

—x—

In sătuleţulŭ Nacofalva de lângă Chichinda mare de câtva timpŭ s'au ridicatŭ adausele la darea comunală la 118 procente. E de observatŭ, că comuna până acum câţiva anĭ n'a avutŭ mai nicĭ o datoriă şi nicĭ deficite. Comuna e amărîtă contra notarului comunalŭ, causa acestei „fericite‘ administraţiunĭ, şi a ridicatŭ protestŭ.

—x—

Amŭ anunţatŭ, că Sâmbătă séra se va da în sala Hotelului Nr. 1 o petrecere de danţŭ pentru Românii săracĭ din Scheiu. Nu mai e nevoiă, credemŭ, sĕ amintimŭ publicului românŭ din Braşovŭ critica stare în care se găsesce cea mai mare parte a Românilorŭ din Scheiu, căcĭ toţĭ o scimŭ şi prin urmare îndeplinimŭ unŭ actŭ de umanitate contribuindŭ fiăcare după puterĭ cu obolulŭ sĕu pentru scopulŭ în care se face petrecerea

—x—

Cu Octomvrie anulŭ curentŭ se va spori fiăcare batalionŭ bosniaco-herţegovineanŭ cu câte o companiă nouă, care va purta numĕrulŭ V. Prin acéstă disposiţiune trupele locale din Bosnia şi Herţegovina se înmulţescŭ cu patru companii.

—x—

Primulŭ directorŭ alŭ »Creditului fonciarŭ bucovinenŭ« din Cernăuţĭ, Filipŭ Popper e trasŭ în cercetare judecătorescă pentru crima de înşelătoriă şi defraudare. Afacerea a produsŭ în Cernăuţĭ grozavă senşaţiune.

—x—

Serafimŭ Lupulescu din Debetŭ, care fusese condamnatŭ la mórte de către tribunalulŭ din Lugoşŭ, pentru crima de omorŭ, e condamnatŭ de Curiă numai la închisóre pe viéţă.

—x—

Miercurĭ sa ţinutŭ la tribunalulŭ de aci pertractarea finală contra lui Stefanŭ Bulmezŭ, pentru atentatulŭ comisŭ la 4 Iulie a. c. contra lui Georgiu Colibanŭ din Scheiu. Incriminatulŭ, de 16 anĭ, studentŭ eminentŭ, de nascere din Zĕrnescĭ, când s'a presentatŭ înaintea tribunalului începŭ a plânge amarŭ, din care causă unŭ sfertŭ de oră n'a grăitŭ nicĭ unŭ cuvêntŭ. Elŭ şi-a recunoscutŭ vina. Tribunalulŭ l'a condamnatŭ la 5 anĭ închisóre, plata întreţinerii în arestŭ, 120 fl. cheltuelĭ de judecată şi la perderea drepturilorŭ cetăţenescĭ pentru 5 anĭ. Procurorulŭ şi apĕrătorulŭ au insinuatŭ recursŭ.

—x—

Universitatea Săsescă este convocată pe ḍiua de 1 Octomvre de către provisorulŭ fişpanŭ alŭ comitatului Sibiiu, contele Andreiu Bethlen.

—x—

Marţea trecută, ne spune „Românulŭ«, s'a pusŭ pétra fundamentală a esposiţiunei din Craiova. Cu acéstă ocasiune d. Butculescu a oferitŭ asistenţilorŭ o mică cină. Prefectulŭ judeţului ridicândŭ unŭ toastŭ pentru industria română, d. Butculescu a rĕspunsŭ prin câteva cuvinte şi a mulţumitŭ Craiovenilorŭ pentru primirea ce i-au făcutŭ. D. Nae Romanescu, deputatŭ alŭ Craiovei, a ridicatŭ unŭ toastŭ pentru d. Butculescu, care a făcutŭ marĭ sacrificii pentru ridicarea industriei române.

—x—

„Voinţa Naţională« află, că până la alegerea unui nou Metropolitŭ Primatŭ în loculŭ multŭ regretatului I. P. S. S. Părintele Calinicŭ Miclescu, se va numi o locotenenţă episcopală, care va dirige afacerile sf. Metroplii din Bucurescĭ.

—x—

»Vocea Covurluiului‘ ne spune, că Duminecă, 24 Augustŭ, la 7 óre séra precisŭ, se va face în Galaţĭ Romănia, pe loculŭ patinagiului, strada Codreanu, o experienţă din cele mai interesante cu îmbrăcămintea sigură pentru „intrarea în focŭ« a d-lui ingínerŭ I. I. Schalla. Inventatorulŭ, îmbrăcatŭ cu aceste haine, intră într'o mare de flacărĭ, formată din patru stânjinĭ de lemne, care suntŭ unse cu păcură şi puciósă, turnându-sĕ peste dênsele şi petroleu. D. Schalla va sta în cea mai intensivă căldură, de 1,000 grade Celsius. când se topesce şi ferulŭ, cu ochii deschişĭ, fără ochielarĭ, până când focŭlŭ va nimici tote lemnele; după aceea va eşi nevătămatŭ afară.

Testamentulŭ Metropolitului Calinicŭ.

(Urmare şi fine.)

Mai mulţĭ bărbaţĭ înţelepţĭ au depusŭ muncă îndelungată şi s'au truditŭ pentru a pune legĭ binefăcĕtóre, umanitare, potrivite cu necesităţile compatrioţilorŭ lorŭ, legĭ, carĭ au de ţintă sĕ apere drepturile cetăţenilorŭ şi sĕ asigure existenţa şi propăşirea Statului. Dér, séu pentrucă omulŭ cu greu se supune ordinelorŭ semenilorŭ sĕi, a cărora superioritate nu vrea sĕ o recunóscă din causa amorului propriu, séu pentrucă numĕrulŭ legilorŭ civile sporesce cu ḍi ce trece şi maioritatea cetăţenilorŭ se află într'o complectă nesciinţă a legilorŭ în vigóre, încâtŭ numai când li-se aplică pedepse dela judecătorii află, că au călcatŭ legile pe carĭ trebuia sĕ le cunóscă înainte de a trece preste ele, séu în fine, pentrucă legile politice pedepsescŭ aspru tóte crimele, tóte înşelăciunile şi tóte faptele reprobabile, câte suntŭ susceptibile de constatărĭ, de mărturiă séu de doveḍĭ, — pentru tóte aceste cuvinte, puterea legilorŭ sunŭ ḍise orĭ nu este stabilă, orĭ este nejustă, orĭ încetéză acolo, unde cetăţénulŭ stricatŭ şi viclénŭ sciă sĕ găséscă mijlóce de a o paralisa, pândindŭ momentulŭ oportunŭ spre a face rĕu

---

FOILETONU.

Poesii poporale.

Adunate de Maria Silvia Dănilă, din Budateleculŭ de pe Câmpiă.

Cine desparte doi dragĭ,
Ducă-i corbii carnea'n fagĭ,
Şi inima sub copacĭ!
Cine strică doi drăguţĭ
Ducă-i corbii carnea'n nucĭ
Şi inima sub butucĭ.

***

Firea-i bade blăstĕmatŭ,
Mai 'napoi de risŭ în satŭ,
Te-am iubitŭ şi m'ai lăsatŭ!
Fire-ai bade de ocară
Mai 'napoi de rîsŭ la ţéră
Te-am iubitŭ m'ai lăsatŭ éră!

***

Adĭ e Lunĭ şi mâne-i Marţĭ,
Miercurĭ târgulŭ la Galaţĭ,
Ne-aştéptă cincĭḍecĭ de fraţĭ:
Toţĭ cu caii 'mpintenaţĭ,
Şi cu zebelele'n gură,
Ficiorii mergŭ la mĕsură,
Cucu cântă'n vêrfŭ de paie
Mergŭ ficiorii la bataiă:
De-ar ploua ploiă de sânge
Cătana merge, nu plânge,
De-ar ploua ploiă de focŭ
Cătana stă în şilbocŭ*)

***

Când măicuţă m'ai născutŭ
Ţie bine ţĭ-a părutŭ,
C'unŭ piciorŭ m'ai legănatŭ
Cu gura m'ai blăstĕmatŭ:
De-oiu muri, sĕ morŭ în pară,
D'oiu trăi sĕ n'am tignélă
Sĕ fiu cu mândra'ntr'o ţéră,
De oiu muri, sĕ morŭ în focŭ
De-oiu trăi sĕ n'am norocŭ,
Sĕ fiu cu mândra'ntr'unŭ locŭ.

***

Mĕ uitai din délŭ în vale
Pe ce sĕ mĕ sui calare?
— Pe murgu cu cóma mare,
C'acela i bunŭ de picióre,
Buestraşŭ în fuga mare,
Pintenogŭ de trii picióre.

***

Suflă vêntulŭ sălcile,
Sĕ pornescă plutele,
Sĕ mĕ ducŭ şi io cu ele
Sĕ-mĭ lasŭ fraţii, surorile,
Sĕ mĕ ducŭ la Dobriţinŭ,
Sĕ-mĭ cumpĕrŭ unŭ brêu de inŭ,
Sĕ-lŭ trimitŭ la maica mea:
Ca sĕ vĕḍă şi sĕ crédă
Că mi-i inima stricată
Ca drumu dintre hotarĕ
Ce-i călcatŭ de multe carĕ,
De carĕ braşiovenescĭ
De hintee'mpĕrătescĭ.

***

Sub unŭ verde stejărelŭ
Şed'unŭ dragŭ de voinicelŭ,
Merge mândruţa la elŭ:
Cu mere cu turte'n sînŭ
Şi'n mână cupă de vinŭ
Şi din gur'aşa grăindŭ:
Bé bade, că eştĭ străinŭ!
— Mândră, mândruliţa mea!
Nicĭ oiu bea, nicĭ oiu mânca
Până când te-oiu întreba:
De când am eşitŭ din satŭ
Câţĭ tinerĭ te-au sĕrutatŭ,
Şi care ţĭ-a fostŭ mai dragŭ:
Celŭ bogatŭ, orĭ celŭ săracŭ?
Orĭ celŭ de din josŭ de satŭ?
— Bade bădişorulŭ meu:
Crede sufletului meu,
Că tóte-ţĭ spunŭ câtŭ ştiu eu:
Pân'erai acasă tu,
N'am plăcutŭ nicĭ pe unu,
Ér décă te-ai depărtatŭ
Măicuţa m'a măritatŭ
După hidulŭ celŭ bogatŭ,
Ce şéde din josŭ de satŭ;
Tu-ai rĕmasŭ cu multŭ bănatŭ,
Dér eu totŭ nu te-am uitatŭ
Şi nice nu te-oiu uita,
Până capu'n susŭ mĭ-a sta,
Şi nice nu te-oiu urî
Până când bade-oiu trăi!
Ér décă oiu muri eu
Te-oiu uita drăguţulŭ meu,
Că m'orŭ pune sub pămêntŭ
Şĭ-a trebui sĕ te uitŭ!

***

Fost'am şi io-odată puiu,
Drăguţa mândruţului,
D'acum nu-sŭ a nimĕnui,
Fost'am şi io puiculiţă
Când eram badii drăguţă,
Da'nzadarŭ, amarŭ de mine,
C'amu nu-sŭ dragă la nime!

***

Când mĕ ducŭ mândră d'aicĭ
Ei mĕ facŭ făr' de opincĭ
Şi-mĭ dau puşcă şi ţipicĭ,
Vin' mândră şi mĕ petrecĭ
Dela Bĕlgăradŭ la Beciu,
Dela Beciu, la Italia,
Departe de mândra mea;
Italia-i ţéră frumósă
Dér multe ḍile uricióśă
Pentr'unŭ omŭ ce nu-i acăsă
Şi nu-şĭ ved'alui alésă.

*) Sentinelă.

Falsele mărturii și jurăminte, de carĭ esemple numeróse se vědŭ în tóte ḑilele înaintea tribunalelorŭ, înlesnirea cu care legile se facŭ, se prefacŭ și se desfacŭ, dovedescŭ câtŭ de slabă este stavila pusă de legile civile rěului, și câtŭ de departe suntŭ de ținta lorŭ cei carĭ numai prin legile civile caută sě facă din omŭ o ființă demnă de menirea lui.

Este o absurditate sě ceremŭ paza legilorŭ dela nisce ființe, carĭ au îmbětrânitŭ, ca sě ḑicŭ așa, fără sě fi auḑitŭ vr'odată nimicŭ despre legĭ. Legile carĭ caută sě oprescă vițiulŭ prin frică și prin asprimea pedepsei s'au rătăcitŭ în alegerea mijlócelorŭ; potŭ sě formeze nisce ómenĭ fățarnicĭ și viclenĭ, dér niciodată cetățenĭ bunĭ și moralĭ, fiindcă niciodată n'a umblatŭ după formarea moralului prin învěțătura directă a moralei. Numai legea Dumneḑeéscă își întinde puterea cea mare în adâncimea deplină și în tóte tainele inimei omului și face din inima nóstră o fântână de totŭ ce se face bunŭ și potrivitŭ cu voința lui Dumneḑeu, și de totŭ ce contribue pentru susținerea și fericirea societăților. Legea Dumneḑeiéscă, în vederea mântuirei omului și a fericirei vremelnice și viitóre, insinuéză în sufletulŭ omului acelŭ sentimentŭ înaltŭ de iubire și de frica lui Dumneḑeu, care din consciință face conducětorulŭ celŭ mai dreptŭ și înțeleptŭ în tóte acțiunile și aspirațiunile nóstre. Acéstă lege ne ofere mijlóce sigure și adevěrate de bună crescere, prin carĭ ómenii se facŭ virtuoșĭ și cinstițĭ; nu legĭ scrise, nu literă mórtă, ci legĭ vii, aplicate în tóte ḑilele și ocasiunile; nu pedepsa după călcare, ci povețe bune și învěțarea legei înainte de călcarea ei; nu stigmatisarea vițiului după ce ar deveni, cu înaintarea vêrstei, o a doua natură, ci și vêrsta copilăréscă, cândŭ inima este mai tîněră și maniabilă, formarea ei prin morală, spre a se feri și lepăda de reu. »Făcětorii de legĭ«, ḑice Sf. Ionŭ Gură de aurŭ", »ne învéță atuncĭ, când deja suntemŭ coruptĭ, tocmai ca doctorulŭ care unui muncitorŭ slabŭ nu i-ar spune nimicŭ, nu l'ar învěța mijlócele de a scăpa de slăbiciune; dér când l'arŭ vede prăpăditŭ de bólă și că nu mai e de vindecatŭ, atuncĭ numai îi prescrie doctorii nenuměrate.

Legea Dumneḑeiéscă, pe lânpă însușirile mântuitóre susŭ ḑise, mai are prerogativa de a fi aplicabilă pretutindinea și pururea, ca una care a fostŭ dată de Dumneḑeu. Basele ei principale au în vedere tótă omenirea; iubirea ce ne învață sě avemŭ uniĭ pentru alții, iubire de frațĭ adevěrațĭ, căcĭ cu toții suntemŭ făpturile lui Dumneḑeu, și faptele de lumină pe carĭ ni le recomandă n'au marginĭ, nu privescŭ numai unŭ locŭ óre-care, unŭ timpŭ séu o societate singură, suntŭ universale; și, în fine, pedepsele ce le prevede pentru rěu-făcětorĭ suntŭ neevitabile, de óre-ce Dumneḑeu e pretutindinea, nimenĭ nu lŭ póte înșela séu sě-i scape, și judecata lui ne urmăresce și în viéța cea fără sfîrșitŭ.

Celŭ care nu cunósce legea lui Dumneḑeu, nicĭ pe Dumneḑeu nu'lŭ cunósce, nicĭ că'lŭ iubesce, nicĭ că are frică de puterea și dreptatea lui. Nu e destulŭ atâtŭ; tăgăduesce chiar esistența lui Dumneḑeu și batjocuresce pe cei carĭ credŭ în ea, fiind-că astfelŭ își închipuesce, că impune tăcere mustrărilorŭ consciinței sale revoltate, fără de scirea lui, în contra nelegiuirilorŭ sale; pe semenii sěi nu'i mai socotesce ca frațĭ și ca copii ai aceluiașĭ Tată Cerescŭ; din contră, îi urăsce ca pe nisce ființe eterogene, și caută cu orice chipŭ sě-i umiléscă, décă nu póte sě-i sdrobéscă, spre a se înălță elŭ. Onórea, adevěrulŭ, averea, dreptatea suntŭ nisce superstițiunĭ și minciunĭ pentru dênsulŭ; calumnia, hrăpirea, înșelăciunea, disprețulŭ și batjocura de orice principiu moralŭ și de orice instituțiune suntŭ virtuțĭ și mijlóce prin carĭ caută sě 'șĭ deschiḑă calea în societate.

Pentru a ne pune în potriva acestorŭ principii primejdióse, ca și pentru a predica și a propaga învěțăturile mântuitóre a-le legei Dumneḑeescĭ, este de trebuință unŭ Clerŭ luminatŭ. »Décă Statele", ḑice acelașĭ mare dascălŭ bisericescŭ, Ionŭ Gură de aurŭ, „ar da cetățenilorŭ învěțătura legei Dumneḑeescĭ, înainte de tóte celelalte și i-ar învěța sě fiă amicĭ lui Dumneḑeu, tóte nenorocirile s'ar depărta și viéța de față ar scăpa de nenuměrate rele.«

Facultatea de Teologiă, cu ajutorulŭ lui Dumneḑeu, va înzestra țéra românéscă cu dascălĭ de asemenea învěțăturĭ.

Dér opera mea nu se va completa până nu se va ameliora și posițiunea materială a clerului.

Predica și învěțătura nu dau fructe îmbelșugate până nu se susținŭ și cu esemple; căcĭ, după o vorbă veche, norodulŭ pururea ține a se conforma cu conducětorii sěi, și după cărțile sfinte, credința, décă nu are fapte. mórtă este singură.

Unŭ clerŭ lipsitŭ de mijlóce de esistență niciodată nu va fi la înățimea posițiunei sale, și clerulŭ mirénŭ, mai vêrtosŭ, niciodată nu va deveni modelŭ de imitatŭ și dascălŭ de ascultatŭ, până nu se va pune la adăpostulŭ anevoințelorŭ și neajunsurilorŭ cu carĭ se luptă în tóte ḑilele și la fie-care pasŭ.

Plângerile ridicate din când în când în contra slugilorŭ altarului, cată sě recunóscemŭ că au causa lorŭ, nu numai în nesciință, ci și în neajunsurile și anevoințele mai susŭ pomenite.

Succesorului meu și celorlalțĭ coliturgisitorĭ ai Smereniei mele, recomandŭ căldurosŭ sě se intereseze de acestŭ lucru de căpeteniă, atâtŭ pentru viitorulŭ bisericei ortodoxe române, câtŭ și pentru statulŭ românŭ. In unire și în înțelegere cu înaltulŭ guvernŭ alŭ țěrei și cu dragostea și armonia între toțĭ membrii clerului de verĭ ce categoriă, vorŭ ajunge a pune capětŭ stărei de astăḑĭ. Dragostea și armonia 'i va ajuta nu numai în cestiunea ameliorărei posițiunei lorŭ, ci și în tóte împrejurările și va sluji interesele generale ale țěrei, devenindŭ unŭ esemplu viu pentru turma duhovnicéscă.

Lipsa de dragoste aduce desbinărĭ, zavistie, slăbiciune, deschide calea rătăcirei și ne silesce sě căutămŭ sprijinŭ, nu acolo unde stă puterea, nu în unire cu frații noștrii de acelașŭ sânge și de aceeașĭ credință, ci afară din noi, în străinětate și la nisce mijlóce meschine și umelitóre, carĭ îndepărtéză dela datoria nóstră și ne compromite în fața lumei.

Nu este nimicŭ mai frumosŭ și mai bunŭ de câtŭ unirea între frațĭ. Domnulŭ și Mântuitorulŭ nostru a ḑisŭ că: orĭ unde vomŭ fi întrunițĭ în numele Sěu, cu noi va fi și elŭ. Unirea in numele lui nu o face de câtŭ dragostea. Dragostea este basa legei Dumneḑeescĭ; ea ne face sě vedemŭ în semenii noștri nisce frațĭ adevěrațĭ și ne induce sě sacrificamŭ interesulŭ personalŭ pentru interesulŭ publicŭ. Dragostea învéță pe stăpânitorĭ sě facă usŭ de puterea lorŭ cu dreptate și blândețe, ér pe supușĭ sě asculte de stăpânii lorŭ, de óre-ce, precum ḑice apostolulŭ némurilorŭ, stăpânirile carĭ suntŭ dela Dumneḑeu suntŭ rânduite; și loculŭ fiă-cărui în acéstă lume este fixatŭ de Dumneḑeésca Proniă, care împarte bunurile vremelnice după înțeleptele și necercetatele ei voințe și resplătesce răbdarea în viéța cealaltă.

Lipsa de dragoste slăbesce sentimentulŭ religiosŭ și deschide în sufletele ómenilorŭ și în societățĭ unŭ golŭ, pe care caută sě'lŭ ocupe totŭ ceea ce póte sdruncina din temeliă existența patriei și a omenirei.

Dumneḑeu alŭ milei și alŭ minunilorŭ, am firma convicțiune, că va păzi de o asemenea calamitate patria mea. Elŭ, care a trămisŭ pe fiulŭ sěu pe pămêntŭ pentru mântuirea omului și care a ocrotitŭ acéstă țéră în nenuměrate înprejurărĭ furtunóse, elŭ o va feri și de ispita duhului rěu. Succesorii mei și conslușbașĭ ai Smereniei mele și toțĭ frații mei în Chistosŭ vorŭ sci sě pună pieptulŭ la tóte năsuințele și atacurile inimicului. Biruința este asigurată prin sfințenia luptei, căcĭ „cerulŭ și pămêntulŭ vorŭ trece," ḑis-a Domnulŭ și Mântuitorulŭ nostru, spre a susținé pe cei carĭ sě luptă pentru adevěrŭ.

Trupulŭ Smereniei mele se va întórce acolo de unde a venitŭ, dér duhulŭ meu, dela loculŭ ce'i va desemna mila lui Dumneḑeu, își va întórce privirile către luptătorii sântei cause, 'i va însoți cu urărĭ căldurose și va adresa rugăciunĭ umilite bunului și Atotŭ-puternicului Dumneḑeu, pentru ca sě binecuvinteze și sě ajute pe toțĭ cei carĭ vorŭ munci cu zelŭ pentru binele și fericirea țěrii și pentru lauda și mărirea Domnului, alŭ cărui nume se fiă slăvitŭ acum și pururea și în vecii vecilorŭ, aminŭ.

Am scrisŭ în Bucurescĭ, în reședința Metropolitană astăḑĭ, in trei-spre-ḑece Augustŭ, anulŭ mântuirei una miiă optŭ sute optŭ-ḑecĭ și șese.

*

Mărturisimŭ că acestŭ testamentŭ alŭ I. P. S. Metropolitŭ Primatŭ alŭ României, D. D. Calinicŭ Miclescu a fostŭ subscrisŭ de Inaltŭ Prea Sânția Sa înaintea nóstră, a smerițilorŭ Sěi fii sufletescĭ:

(Semnațĭ) Ep. Francudi, C. Miclescu și D. Telemakŭ.

Ultime scirĭ.

Constantinopolŭ, 31 Augustŭ. — (Cale indirectă). Intrarea triumfală a prințului Alexandru în Bulgaria a descuragiatŭ pe Pórtă totŭ atâtŭ de multŭ ca și victoria dela Slivnița. Atuncĭ ca și astăḑi, Pórta spera ca evenimentele sě depărteze într'unŭ modŭ definitivŭ pe prințŭ și astfelŭ ar face sě dispară unŭ elementŭ de complicațiunĭ. Dér étă că acestŭ punctŭ de discordiă revine, și cu dênsulŭ nisce complicațiunĭ mai amenințătóre ca orĭ și când. Orĭ-ce ar fi, Pórta e hotărîtă a-șĭ urma politica de expectativă. Ea nu va lucra decâtŭ numai în casulŭ unei necesitățĭ inevitabile.

Se crede că prințulŭ Alexandru va da din *Filipopolŭ o proclamațiune, accentuândŭ unirea celorŭ doue Bulgarii.* Acésta va ridica o nouă pricină. Se mai crede că urmările contra autorilorŭ loviturii de statŭ, vorŭ servi de pretextŭ *Rusiei pentru a intra în acțiune.*

(Corespondentulŭ nostru din Sofia semnalându ne sosirea în ḑiua de ierĭ a prințului Alexandru la Filipopoli, a fostŭ evidentŭ indusŭ în eróre. Elŭ ne-a transmisŭ depeșa sa după unŭ sgomotŭ pe care n'a pututŭ sě-lŭ verifice. Ag. H.)

Elena, 31 Augustŭ. Am sositŭ la Elena abia la 8 óre séra, din causa greutăților ce presintă o călětoriă în aceste ținuturĭ muntóse. Pretutindenĭ prințulŭ a fostŭ obiectulŭ acelorașĭ demonstrațiunĭ, avêndŭ în acelașĭ timpŭ unŭ caracterŭ de popularitate cu totulŭ sincerŭ. O mulțime enormă se îndesa pe stradele orașului. Preoții și notabilii au eșitŭ înaintea prințului pentru a'lŭ felicita. Pretutindenĭ, tóte persónele ce le-am pututŭ consulta eu însumĭ, adică pe cele ce vorbiau franțuzesce séu românesce, și prin urmare aparținêndŭ claselorŭ celorŭ mai cultivate, au afirmatŭ, că cu nicĭ unŭ prețŭ nu se va permite ca sě se pue piedicĭ la restaurarea prințului și că poporulŭ bulgarŭ este nemulțumitŭ ca sě trécă ca trădătorŭ în ochii Europei. Prințulŭ va sosi mâne (1 Sept. Miercurĭ) la Yeni Zaghra.

Berlin, 1 Septemvre. „National Zeitung" află, că dupĕ căsětoria fiicei sale, care s'a celebratŭ astă-ḑĭ la amédĭ la Franzeosbad. d. de Giers va pleca la Petersburgŭ și pe drumŭ se va opri 2 ḑile la Berlinŭ.

St. Petersburgŭ, 1 Septemvre. *D. de Giers, findŭ chematŭ la Petersburgŭ, a plecatŭ din Franzensbad.*

Berlinŭ, 1 Septemvre. — „Gazeta Germaniei de Nord" vorbindŭ de demonstrațiunile entusiaste ale Polonesilorŭ în favórea principelui Alexandru, conchide de aci că în persóna suveranului bulgarŭ e ceva amenințătorŭ pentru Germania. Ḑiarulŭ adauge, că entusiasmulŭ manifestatŭ de Polonesĭ va contribui a pune la lumină că liberalii și ultramontanii se punŭ alăturĭ cu principele Alexandru cu scopŭ de a nimici orĭ-ce relațiunĭ amicale ale Germaniei cu Rusia și de a îngrămădi tóte primejdiile asupra Germaniei.

Petersburgŭ, 1 Septemvre. — Ḑiarulŭ „Moskovskia Viedomosti" publică unŭ articulŭ violentŭ contra principelui Alexandru alŭ Bulgariei. Bulgarii, adauge numitulŭ ḑiarŭ, între altele *nu datorescŭ fidelitate principelui, pentrucă elŭ n'a fostŭ fidelŭ față cu Rusia.*

Londra, 1 Septemvre. — „Daily News" pretinde a sci că Țarulŭ a renunțatŭ la idea de a fi încoronatŭ la Samarcand ca împěratŭ alŭ Asiei centrale. In virtutea unui simplu ukas elŭ va lua titlulŭ acesta. Cu acéstă ocasiune vorŭ fi serbărĭ la Samarcand, Bokhara și Kiva.

Londra, 1 Septemvre. — Corespondentulŭ din Berlinŭ alŭ ḑiarului „Times" comunică, că principele de Bismarck crede cu totulŭ în mănținerea păcii.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

SOFIA, 3 Septemvre. — Prințulŭ Alexandru alŭ Bulgariei sosesce aci la amédĭ. Poporațiunea se pregătesce deja ca sě-lŭ priméscă.

DIVERSE.

Pentru emoragiă (curgere de sânge): O mână de sovîrf (o plantă cu florĭ albastre), o mână de sórea sórelui, o mână de pae de mălaiu mărunțele, și o mână de frunḑe de măsline sě se férbă la unŭ locŭ și sě facă bae cine pătimesce.

***

Pălăriă de paie. — D. A. 'șĭ-a cumpăratŭ o pălăriă de paie; întêlnindu-se cu amiculŭ sěu B. îlŭ întrebă:

„Cum mě prinde pălăria nouă?

„B. De minune frate, pare că 'țĭ-a crescutŭ din capŭ".

***

Nenorocire pe calea ferată. — In acéstă privință cetimŭ în „Neue Freie Presse« dela 30 Augustŭ următorele: O veste îngrozitóre se lăți erĭ séră în Viena pe la órele 10, producêndŭ pretutindenea adâncă mișcare și consternare: S'a întêmplatŭ o teribilă catastrofă, însoțită de cele mai triste urmărĭ, în apropiere nemijlocită de Viena — la Mödling, pe linia locală a căii ferate de sudŭ. Unŭ trenŭ localŭ, venindŭ dela Badenŭ, a isbitŭ unŭ trenŭ localŭ ce se oprise înaintea stațiunei Mödling, și a distrusŭ aprópe cu desěvêrșire cele trei vagóne din urmă, pricinuindŭ astfelŭ mórtea a cincĭ persóne și rănirea a douěḑecĭ persóne in modŭ gravŭ; alte multe persóne au rěmasŭ numai cu rănĭ și contusiunĭ mai ușóre.

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 1 Septemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 4%	107.30
Rentă de hârtiă 5%	94.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	— —
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	— —
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.80
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.75
Bonurĭ rurale transilvane	104.70
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.75
Imprumutulŭ cu premiu ung.	120.25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	125.—
Renta de hârtiă austriacă	84.50
Renta de arg. austr.	84.90
Renta de aurŭ austr.	118.70
Losurile din 1860	141.10
Acțiunile băncei austro-ungare	862.—
Act. băncei de creditŭ ung.	288.—
Act. băncei de creditŭ austr.	278.—
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.96
Napoleon-d'orĭ	10.00
Mărcĭ 100 împ. germ.	61.80
Londra 10 Livres sterlinge	126.40

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 21 Augustŭ st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	93—	94—
Renta rom. amort. (5%)	97—	98—
» convert. (6%)	88—	89—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	32—	34—
Credit fonc. rural (7%)	103½	104—
» » » (5%)	87—	88—
» » urban (7%)	100—	101—
» » » (6%)	92—	93—
» » » (5%)	82½	83—
Banca națională a României 500 Lei	1018	1030
Ac. de asig. Dacia-Rom.	270	275
» » » Națională	215	220
Aurŭ contra bilete de bancă	13.75	14.15
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.02

Nr. 450 S.
1886.

Concursŭ.

Pentru ocuparea unui postŭ de profesorŭ de limba maghiară precum și de limba și literatura românéscă la institutulŭ pedagogicŭ diecesanŭ din Caransebeșŭ, sĕ publică concursŭ cu terminŭ până la 10 (22) Septemvre a. c.

Beneficiulŭ împreunatŭ cu acestŭ postŭ sub restimpulŭ de probă este: Salarŭ anualŭ de 800 fl. Pentru cortelŭ 200 fl.

Competenții au sĕ producă:

1. Atestatŭ de botezŭ că suntŭ Românĭ gr. or.
2. Atestatŭ de maturitate.
3. Absolutoriu de facultatea filosofică.
4. Atestatŭ despre eventuala praxă de până aci.
5. In lipsa documentului de sub 3 altŭ atestatŭ, prin care s'ar dovedi cualificațiunea respectivului pentru limba maghiară și limba și literatura română.

Petițiile sĕ adreséză la Consistoriulŭ diecesanŭ.

Caransebeșŭ, în 14 Augustŭ 1886.

2—3 Episcopulŭ diecesanŭ:
Ioanŭ Popasu m. p.

Nr. 459/1886.

Escriere de concursŭ.

Se escrie concursŭ pentru ocuparea de posturĭ învĕțătorescĭ la scólele greco-catolice din josŭ însemnatele comune — districtulŭ scol. gr. cat, alŭ Năsĕudului. —

1. Rebrișóra, cu unŭ salarŭ anualŭ de 200 fl. v. a. și cuartirŭ.
2. Rebra-mare, cu unŭ salarŭ anualŭ de 200 fl. v. a. cuartirŭ și lemne de focŭ.
3. Borgo-Tiha, postulŭ de alŭ doilea învĕțătorŭ, cu unŭ salarŭ anualŭ de 180 fl. v. a. cuartirŭ și lemne de focŭ.
4. Poienĭ, cu unŭ salarŭ anualŭ de 100 fl. v. a. cuartirŭ și lemne de focŭ.
5. Suplaiŭ, cu unŭ salarŭ anualŭ de 72 fl. v. a. cuartirŭ și lemne de focŭ.

Doritorii de a ocupa vre-unulŭ din susŭ amintitele posturĭ au a-șĭ înainta cererile lorŭ instruite cu documentele despre cualificațiune, purtare morală, eventualŭ serviciulŭ de până acuma, precum și despre cualificațiune în limba maghiară până la 18 Septemvre st. n. 1886 la subscrisulŭ inspectorŭ sc. gr. cat.

Inspectoratulŭ gr. cat scolasticŭ alŭ Năsĕudului.

Năsĕudŭ, 18 Augustŭ 1886.

2—3 **Gregoriu Moisilŭ,**
vicarŭ episcopescŭ foraneu.

Anunciu.

La filiala institutului de creditŭ și de economii *„Albina“ în Brașovŭ* este loculŭ de practicantŭ vacantŭ; cei ce vorŭ voi sĕ ocupe acestŭ postŭ sĕ se adreseze la biroulŭ acestui institutŭ până la 8 (20) Septemvre a. c., unde potŭ afla și condițiunile mai de aprópe.

Nr. 327.
1886.

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de învĕțătorésă la scóla comunală de fetițe din opidulŭ Hațegŭ se deschide prin acésta concursŭ cu terminulŭ până în 20 Septemvre 1886 st. n.

Emolumentele suntŭ:

In banĭ 400 fl. v. a. și cuartirŭ.

Doritórele de a competa la acestŭ postŭ au a-șĭ ascerne concursele sale bine instruite cu documentele recerute și cu deosebire despre cunóscerea limbilorŭ patriei române și maghiare la scaunulŭ scolasticŭ comunalŭ în Hațegŭ.

Dela presidiulŭ magistratului opidului.

Hațegŭ, în 28 Augustŭ 1886. **Bersan,**
primarŭ opidanŭ.

1—3

Economilorŭ de oi

li se oferă spre cumpĕrare *380 carĕ fênŭ de fânațe,* neplouatŭ și fórte bunŭ, adunatŭ în 7 sĕcastre (șire); precum și esarendarea după placŭ, pe anĭ mai mulțĭ séu mai puținĭ, a unui *câmpŭ de pășunatŭ* (hodaiă) în mărime de *360 jugĕre*, pe lângă o cauțiune moderată. Doritorii au a sĕ adresa la p. t. d-lŭ proprietarŭ:

Ludovicŭ Simonŭ.

Locuința în: Sângeorgiulŭ de Câmpiă, posta ultimă *Uzdi-Szt.-Péter*, (Comitatulŭ Clușiului).

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.